

STICHTING RADIOGEMEENTE

PREKENSERIE JAARGANG 63 NR 11

Schriftlezing:

PSALM 40 : 5 – 9

JEZUS IS WEERGALOOS UNIEK

DOOR DS. A.H. AGTEREEK

Gehouden op

18 november 2018 in de

Chr. Triumfatorkerk in

Den Haag

Misschien is het onderwerp een beetje vreemd, maar ik zal proberen om het in te leiden. Ik luisterde een poosje geleden naar Erica Terpstra op de televisie in het programma “Erica Terpstra op reis”. U zult het ongetwijfeld wel eens gezien hebben. Zij is een beminnelijke vrouw en was bij de Dalai Lama, ook een beminnelijke en vriendelijke man. Dus ik heb nergens kritiek op, zodat ik straks niet bepaalde dingen van u moet aanhoren. Ze zei dat ze nog nooit iemand had ontmoet die zo uniek was als de Dalai Lama en dat er eigenlijk nog nooit iemand op de wereld was geweest die zo bijzonder en zo uniek was als deze man.

Toen dacht ik: wat jammer, wat jammer, dat ze nu de Persoon van Jezus Christus niet kent. Want als je Jezus kent, dan vallen al die andere personen in het niet. Jezus is zo ongelooflijk uniek. En wat is het belangrijk om dat nog eens een keer te zeggen zo aan de vooravond van de Adventsweken en van Kerstfeest.

Eigenlijk weet je niet precies waar je moet beginnen en waar je zou kunnen eindigen als je over Jezus gaat spreken.

Ik noem in het begin zomaar even een paar voorbeelden. Hij is zo uniek, want Hij is én Schepper én Hij is ook Schepsel. Ik denk aan de woorden die wij allemaal kennen uit het Johannesevangelie: “Alle dingen zijn door het woord geworden en zonder het woord is geen ding geworden dat geworden is.”

Door Hem is de wereld geschapen. Een hele moeilijke tekst. Hebreeën 1 vers 2: “God heeft in de laatste dagen tot ons gesproken in de Zoon, door Wie Hij ook de wereld geschapen heeft.” Hoe dat eigenlijk zit, begrijpen wij niet, maar in elk geval is Jezus Schepper en tegelijkertijd - en dat is het weergaloze - is Hij ook Schepsel. Hij is zo weergaloos groot.

Wij kennen allemaal Matthéüs 13, het hoofdstuk van de gelijkenissen. Daar presenteert Hij Zichzelf als de Zaaier: “Een zaaier ging uit om te zaaien...” Maar tegelijkertijd is Hij ook zaad. Denk maar aan die geweldige woorden die Hij heeft uitgesproken: “Als de graankorrel niet in de aarde valt en sterft, dan blijft zij op zichzelf en dan draagt zij geen vrucht. Maar als zij sterft, dan brengt zij veel vrucht voort.”

Tijdens Zijn leven op aarde heeft Jezus ontzaglijk veel vrucht gedragen in Zijn woorden, in Zijn toespraken, maar bovenal ook in de genezingen en in de wonderen die Hij verrichtte. Maar het grootste gedeelte van de vrucht zien wij toch op Golgotha. Hij was én Zaaier én Zaad.

Ik zal er nog één noemen. Hij is Heer en tegelijkertijd is Hij Dienstknecht. Hij heeft heel duidelijk gezegd in het Matthéüsevangelie: “Ik ben niet gekomen om gediend te worden, Ik ben gekomen om te dienen.” En wij belijden met de kerk: “Jezus is Heer.” Maar tegelijkertijd is Hij ook Dienstknecht. Hij heeft het niet naar gevonden om die vuile, vieze voeten van Zijn discipelen te wassen. Jezus is zo weergaloos uniek! Als de mensen dat eens zouden weten....

Hij is de Leeuw van Juda en - onvoorstelbaar - Hij is ook het Lam. Deze twee zijn zo totaal verschillend, de leeuw en het lam, dat je ze eigenlijk niet in één adem kunt noemen. Dat is zo bijzonder, Hij is zo uniek, Hij is Leeuw en Hij is Lam.

Hij is de Zoon van God en Hij is de Zoon des mensen. Dat betekent: Hij hoort helemaal bij de hemel, Hij hoort helemaal bij God, maar Hij hoort ook helemaal bij ons mensen.

Vanmorgen heb ik gepreekt in IJmuiden over die tekst uit het boek Openbaring: “Hij is de Eerste en Hij is de Laatste.” Als wij denken aan lange rijen, bijvoorbeeld op Schiphol, dan weet je: dat is de eerste en - je staat helemaal achteraan - nu ben ik de laatste. Maar Hij is én de Eerste en de Laatste. Jezus is zo onvoorstelbaar groot. Hij is zo uniek.

Wij leven nu zo’n beetje voor de Adventsweken. Dit is nog geen Adventspreek, maar ik zou willen zeggen: Hij is zo uniek in Zijn geboorte. Ik heb het u voorgelezen uit Psalm 40, een profetische Psalm, eigenlijk ook een Messiaanse Psalm. Er staat in vers 7: “In slachtoffers en in spijsoffers hebt U geen behagen - U hebt mij geopende oren gegeven - om brandoffers en zondoffers hebt U niet gevraagd. Toen zei ik: Zie, ik kom; in de boekrol is over mij geschreven; ik heb lust om Uw wil te doen, mijn God, Uw wet is in mijn binnenste.”

Hij is zo uniek in Zijn geboorte, Hij heeft er namelijk voor gekozen om geboren te worden. En wij moeten het maar heel eerlijk zeggen, wij hebben niet gekozen om geboren te worden. Niemand van ons nam het besluit: nu wil ik geboren worden. Hij nam wél dat besluit. Jezus koos ervoor om geboren te worden. Paulus durft het te zeggen in de Filippenzenbrief: “Hij was Gode gelijk en Hij is de mensen gelijk geworden.”

Ik vind het heerlijk om dit te vertellen. Er is zo’n ontzaglijk groot verschil tussen Jezus als baby en toen wij nog baby’s waren; tussen het Kind Jezus van twee, tweeënehalf jaar, en toen wij zo oud waren. Baby’s kunnen niet spreken, ze kunnen alleen maar drinken. Soms heb ik het idee: ze kunnen ook nog niet goed zien. Ze kunnen niet lopen, ze kunnen niet zitten, ze kunnen eigenlijk helemaal niets. Dat zijn baby’s.

Maar als een baby zou kunnen spreken, dan zou hij bepaalde zinnnetjes nooit kunnen zeggen. Hij zou bijvoorbeeld nooit kunnen zeggen: “Was ik maar...” Of: “Had ik maar...” U kent die zinnnetjes. “Had ik maar naar mijn vader geluisterd.” “Was ik maar nooit

aan die studie begonnen.” “Had ik die man maar nooit in mijn leven ontmoet.” Ach, wat hebben wij het vaak gehoord en misschien zelf ook wel gezegd: “Had ik maar mijn mond gehouden in die situatie.” “Was ik maar nooit,” zei een halfjaar geleden een jonge vrouw tegen mij, “met die vent getrouwd.”

Toen ik nog dominee was in Haarlem, trok ik ook heel wat mensen uit Aerdenhout. Er was een oude dame die daar woonde in een prachtig huis, maar haar kinderen zeiden dat het toch beter was als moeder naar een kleiner huisje zou gaan. Dat kleine huisje viel nog wel mee, maar zij heeft daarna nooit meer vreugde gekend.

Zij zei eens tegen mij: “Dominee, had ik maar nooit naar mijn kinderen geluisterd.” Ze maakte nog een grappige opmerking. Ze zei: “Als de kinderen klein zijn, dan leer jij ze spreken en als ze groot zijn, leren zij jou zwijgen. Was ik maar nooit van z'n leven verhuisd.”

Wij kennen dat oude bekende versje: “O, was ik maar bij moeder thuis gebleven...” Kleine kinderen kunnen dat nooit zeggen. Waarom niet? Zij hebben geen verleden. Maar Jezus heeft wel een verleden. Hij heeft een heel lang verleden, een eeuwig verleden in de hemel. Hij heeft die mysterieuze woorden gezegd: “Eer Abraham was, ben Ik.” Wij hadden geen verleden toen wij werden geboren. Hij heeft een groot verleden bij de Vader in de hemel.

En nu komt het geweldige dat wij vanavond kunnen zeggen: wij zijn groter geworden, wij zijn “groter gegroeid” en wij zijn mensen geworden met een verleden. Ook in dit kerkgebouw zijn wij mensen met een verleden. Ik bedoel dus niet dat hier wellicht mensen zouden kunnen zijn met een crimineel verleden. Het zou kunnen, maar ik geloof het niet.

Ik sprak een hele poos geleden in Lelystad. Daar was een man van een jaar of dertig die mij bij de deur aanhield en mij heel hartelijk bedankte voor de prediking. Ik zei later tegen de kerkenraad: “Wat is dat een ontzettend aardige man. Wat een lieve jongen.” Toen begonnen ze een beetje te glimlachen en zeiden ze: “Nou, hij heeft al een moord op zijn geweten. Hij heeft heel lang in de gevangenis gezeten.” Je kunt zomaar onder je gehoor ook mensen met een crimineel verleden hebben. Ik ga er van uit dat dat vanavond niet zo is.

Maar wij hebben wel een verleden. Wij hebben wat geërfd van vader, wij hebben wat geërfd van moeder. En als ik naar mijn eigen leven kijk, dan heb ik net het verkeerde geërfd. Mijn vader was erg ongeduldig en hij kon schitterend tekenen. Ik kan geen potlood vasthouden, maar ik wel verschrikkelijk ongeduldig. Mijn moeder speelde prachtig piano, Bach en Beethoven en noem al die mensen maar op. Ik had het zo graag gewild, maar ik kan geen noot lezen. Ik heb juist geërfd wat ik niet graag had willen hebben. Wij zijn allemaal, allemaal mensen met een verleden. En als wij ouder worden gaan wij echt ontdekken: ja, dat heb ik nu eenmaal. En daar zitten wij mee.

Hoeveel mensen heb ik al niet ontmoet in mijn werk in verschillende gemeenten die eigenlijk op hun sterfbed lagen en toen weer met dat verleden zaten. “Ik zit ermee en hoe kom ik eraf.” Ze hadden soms hun hele leven in de kerk gezeten en opeens kwam die vreselijke vraag: ik zit hier zo mee. Ik zal u vertellen - en ik geloof dat van ganser harte: daar hoeft je niet mee te zitten. Want God heeft in Jezus ons verleden op Zich genomen. Denk aan die geweldige woorden: “Kom toch, en laat Ons tezamen richten. Al waren uw zonden zo rood als scharlaken, Ik zal ze maken witter dan sneeuw.”

Jezus Christus - en ik denk dat dat de boodschap is, ook in de Adventsweken en dat zal ook de boodschap met Kerst moeten worden - Jezus heeft Zijn verleden Thuis gelaten om ons verleden op Zich te nemen. Ik kan u zeggen dat ik daar zo ongelooflijk blij mee ben. Dat is het goede nieuws. Het koor heeft ervan gezongen. Dat is de boodschap van het evangelie: Hij heeft Zijn verleden Thuis, in de hemel gelaten om ons verleden op Zich te nemen. Dan moet ik weer denken aan dat prachtige lied: “Al mijn schuld, al mijn schuld is weggedaan door het kostbaar bloed van Jezus.” Wat is het heerlijk om zo de Bijbel te kunnen lezen.

Ik lees deze geweldige woorden nog een keer uit Psalm 40: “In slachtoffers, Vader, en in spijsoffers hebt U geen behagen.” Onvoorstelbaar. “Gij hebt Mij geopende oren gegeven.” Eigenlijk staat er in de grondtekst: “...doorboorde oren gegeven.” Die hoorden namelijk bij een slaaf die ervoor kiest om bij zijn heer te blijven. “Brandoffer en zondoffer, die hebt U niet gevraagd.” Toen zal het stil geworden zijn in de hemel... En toen zei Jezus: “Zie, Ik kom. In de boekrol, in de Schriften staat over Mij geschreven: Ik heb lust om Uw wil te doen, Mijn God. Uw wet is in mijn binnenste.” Hij is gehoorzaam geworden tot de dood, ja, tot de dood aan het kruis.

Hij is uniek. Niet alleen als Schepper en als Schepsel, niet alleen als Zaad en als Zaaier, Hij is uniek in Zijn geboorte.

Laten wij nog één stapje verdergaan. Hij is ook zo uniek in Zijn sterven, in Zijn dood. Schrik niet bij wat ik zo meteen ga zeggen. Hij heeft gezegd in het Johannesevangelie: “Hierom heeft de Vader Mij lief, omdat Ik Mijn leven afleg om het weer op te nemen. Niemand ontnemt het Mij. Ik leg het uit Mijzelf af en Ik heb macht om het af te leggen en het weer op te nemen.”

Ik sprak een poosje geleden met een aantal collega's. Heel prettig, heel gezellig. Toen zei één van de collega's het volgende: “Wij zijn zo tegen euthanasie - en dat zijn wij ook - en ik durf het bijna niet te zeggen: maar het ligt toch anders, want Jezus heeft besloten wanneer Hij ging sterven.” Ik wil het woord euthanasie niet gebruiken, maar Hij heeft wel besloten wanneer Hij ging sterven: Ik heb macht om het af te leggen en Ik heb macht om het weer op te nemen.

Het is zo grandioos wat daar gebeurde aan het kruis op Golgotha. Wij zingen er makkelijk van en wij lezen er vaak overheen. Tijdens de voorbereiding kreeg ik een boekje in handen van professor dr. Smalhout, de man die altijd columns in de Telegraaf schreef. Hij heeft mij hier ook op geattendeerd. Hij zei: “Wat merkwaardig. Als iemand aan het kruis sterft, dan valt zijn hoofd naar voren en dan is het afgelopen. Maar Jezus boog het hoofd op Golgotha en zei toen: Vader in Uw handen beveel Ik Mijn geest.” Hij nam het besluit om te sterven. Hij is zo ongelooflijk, zo ongelooflijk uniek.

Wat is het belangrijk dat wij dat in onze gesprekken durven te zeggen. Een poosje geleden - en misschien kan dat u wat helpen - zat ik in een praatgroep van studenten. Er was ook een christelijk-gereformeerde dominee bij en ook een jurist. Hoe ik daar in belandde, weet ik niet goed meer, want ik ben daar helemaal geen type voor, maar in elk geval zat ik daar.

Toen vroeg één van de leiders aan de christelijk-gereformeerde collega: “Kunt u bewijzen dat God bestaat?” En deze fijne man zei: “Nee, ik kan dat niet bewijzen, maar ik kan het wel geloven.” Toen keek hij mij aan en vroeg: “Kunt u bewijzen dat God bestaat?” Ik had er nooit over nagedacht, misschien kwam mijn antwoord direct van de Geest van God of uit mijn eigen denken, ik weet het niet, het doet er niet toe en ik zei: “Ja, ik kan bewijzen dat God bestaat. Alleen zult u het bewijs misschien niet accepteren, maar ik kan wel bewijzen dat God bestaat.”

Ik keek naar de jurist en zei: “In de rechtszaal is het ontzaglijk belangrijk dat er getuigen zijn en dat het betrouwbare getuigen zijn.” De jurist zei: “Jazeker, daar hangt het vaak helemaal vanaf, betrouwbare getuigen.” Ik zei: “Ik ken een getuige.” Ik kom uit een wat communistisch milieu. Mijn ouders hadden in de verkiezingstijd zo’n groot raambiljet hangen met de markante kop van Paul de Groot van de communistische partij. Ik heb hem horen zeggen voor de radio: “Als Jezus weer op de wereld zou leven, dan was hij communist.” Later kwam Joop den Uyl, de minister-president en die zei: “Jezus zou ongetwijfeld de eerste socialist geweest zijn.” En ik weet dat Hij hoog aangetekend staat bij de humanisten. Zelfs in de Koran komt Jezus voor. En wij hebben een musical: Jesus Christ Superstar. Hij is een betrouwbare getuige en Hij heeft gezegd: “Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien.” En: “Ik kom van de Vader.” Hij kwam om het heil te vertellen. Hij is een getuige.

Nu kunnen we daar natuurlijk over discussiëren: is Hij betrouwbaar? Is Hij niet betrouwbaar? Maar als Hij niet betrouwbaar is, dan is Hij de grootste leugenaar die rondgelopen heeft op aarde. Maar Hij is zo betrouwbaar, omdat nog zoveel mensen over Hem praten vandaag aan de dag.

Mevrouw Terpstra heeft niet aan Hem gedacht. Als ik haar zou spreken zou ik zeggen: “Mevrouw Terpstra, in wat voor tijd leven wij? 2018 *na Christus*.” Onlangs was er een boekje bij *Kunst en Kitsch*. Ik geloof dat dat twintigduizend euro waard was. Heel wat. Maar het was ook heel erg oud: van 300 *voor Christus*. Ik maakte maar een grapje tegen mijn vrouw: “Hou ouder je wordt, des te meer word je waard.”

In elk geval is Christus Jezus zo belangrijk. Hij is zo uniek. En ik kan mij voorstellen dat er heel wat mensen zijn die zeggen: “Ik kan het allemaal niet vatten, ik kan het allemaal niet begrijpen en ik moet u zeggen naarmate ik ouder word, word ik niet ongeloviger, maar zeg ik wel: ach, er zijn zoveel dingen die ik niet vat, niet begrijp. Maar één ding weet ik heel zeker: de Persoon van Jezus Christus is zo weergaloos uniek, dat het de moeite waard is om niet alleen over Hem na te denken, maar ook in Hem te geloven en Hem te vertrouwen.

Misschien heb ik dat een vorige keer al eens gezegd toen ik hier mocht spreken dat een mevrouw aan mij vroeg in het LUMC in Leiden: “Als u komt te sterven, bent u dan ook bang om naar God te gaan?” Ik zei: “Nee, helemaal niet.” Zij zei: “Waarschijnlijk omdat u zolang hebt gepreekt?” Ik zei: “Nee, dat heeft daar totaal niets mee te maken. Maar als ik daar aankom in die wonderlijke Stad met paarden poorten dan ga ik achter Jezus staan en God ziet mij aan in Christus.” God ziet mij aan in Jezus. Jezus betekent voor mij ongelooflijk veel.

Hij is de Zaaier en het Zaad. Hij is de Schepper en Hij is het Schepsel. Hij is de Zoon van God en Hij is de Zoon des mensen. Hij hoort helemaal bij de hemel, Hij hoort helemaal bij ons. En ik mag misschien vanavond ook wel zeggen in een persoonlijk getuigenis: Hij hoort helemaal bij mij.

Wat is het belangrijk om deze Jezus te kennen. En wat nog veel heerlijker is: om door Jezus gekend te worden. Amen.